

Ieder mens maakt fouten

Ieder mens maakt fouten, maar leidt elke fout ook tot aansprakelijkheid? Een slepende zaak kan jaren in beslag nemen. Zo ook deze. Eerst werd er geklaagd bij het veterinair tuchtcollege. Vervolgens werd de zaak voorgelegd aan de rechter.

TEKST: AUKE KROONDIJK FOTO: JACOB MELISSEN

Iedereen die een veterinaire keuring bijwoont, weet dat er de nodige formaliteiten aan een koop en keuring vooraf gaan. Het is belangrijk voor welk doel er wordt gekeurd en wie de opdrachtgever is. Is het doel fokkerij, sport of recreatie? Voor elk doel gelden speciale vereisten en onderzoeken. Voor zowel de verkoper als de koper is de keuring bij de dierenarts een spannend moment. De koper die eindelijk het paard van zijn of haar dromen heeft gevonden en de verkoper die pas na afloop weet of

een koop al dan niet doorgaat. En dan kan er nog van alles misgaan. In deze zaak verrichtte de dierenarts een aankoopkeuring voor het gebruiksdoel: sport. Dit onderzoek gebeurde in opdracht en voor rekening van de koper. Van dit onderzoek werd door de dierenarts een keuringsrapport opgesteld. De uitslag hiervan luidde: goed en acceptabel. Handgeschreven had de dierenarts nog vermeld: klinisch gezond paard, röntgenologisch acceptabel. Verder had hij nog een bevinding vermeld, namelijk een minuscule chip met de conclusie: geen bezwaar.

Exoneratiebeding

In de kleine lettertjes stond echter bij de ondertekening van het rapport door de koper opgenomen: 'De keuringsdierenarts en/of de dierenartsenpraktijk aanvaardt/

aanvaarden geen aansprakelijkheid voor enige schade veroorzaakt door het uitvoeren van de keuring dan wel door onjuistheden of onvolledigheden in het opstellen van dit keuringsrapport, tenzij vaststaat dat deze schade te wijten is aan opzet of grove schuld van de keuringsdierenarts.' Dit wordt ook wel een zogenaamd exoneratiebeding genoemd. Dit exoneratiebeding sluit fouten van de dierenarts uit die niet te wijten zijn aan opzet en grove schuld. De koper had hier geen aandacht aan besteed en was zeer content met de bevindingen van de dierenarts en het aangekochte paard. Het paard werd getraind en maakte een goede progressie.

Echter, bij een voorgenomen verkoop enkele jaren later, moest het paard opnieuw worden gekeurd. De nieuwe dierenarts was van mening dat het paard wederom klinisch acceptabel was met de röntgenologische bevinding: niet één, maar twee chippen! De koper ging zich beklagen bij de oorspronkelijke dierenarts die het paard had gekeurd. Deze dierenarts erkende dat hij een chip had gemist en dat er dus wel degelijk twee chippen waren.

De twee chippen werden verwijderd, waarbij de eerste dierenarts de kosten van de operatie voor zijn rekening nam. Dit was voor de koper niet genoeg en de koper diende vervolgens een klacht in tegen de dierenarts bij het veterinair tuchtcollege. Ook hier bekende de dierenarts, hetzelfde wat hij al eerder had gedaan, namelijk dat hij een chip over het hoofd had gezien.

Klacht ongegrond

De klacht werd door het tuchtcollege ongegrond verklaard. Het tuchtcollege vond het belangrijk dat een keuringsrapport volledig moest zijn en daarmee het belang van een veterinair verantwoord gebruik van het betrokken dier. Ook al had de dierenarts een chip gemist, de koper had er niet zonder meer van uit mogen gaan dat het paard klinisch gezond en röntgenologisch voldoende was.

Per slot van rekening had de eerste dierenarts ook al melding gemaakt van een chip. Verder woog mee dat ook een opvolgende dierenarts het paard klinisch

acceptabel had geacht. Tenslotte was niet gebleken dat het paard tot schade van zijn gezondheid was ingezet als sportpaard. In ieder geval niet tot de datum waarop de chipfragmenten op kosten van de dierenarts operatief waren verwijderd. De koper kreeg bij het veterinair tuchtcollege nul op het rekest.

De rechtbank volgde het oordeel van het veterinair tuchtcollege. Daarnaast werd bij de rechtbank ingegaan op het exoneratiebeding. De rechter was van mening dat deze rechtsgeldig was overeengekomen. Immers, de handtekening van de koper als opdrachtgever stond eronder. De koper kon niet aantonen dat de dierenarts opzettelijk een fout had gemaakt. Wel voerde de koper nog grove schuld van de dierenarts aan, maar dit werd niet met feiten onderbouwd. Als er namelijk wel sprake was geweest van grove schuld bij de dierenarts, dan zou de redelijkheid en billijkheid er zich tegen kunnen verzetten om er door de dierenarts een beroep op te kunnen doen. De laatste overwegingen van de rechtbank maakte deze zaak juist bijzonder. De rechtbank concludeerde: Het zijn immers 'maar' fouten van de categorie die elke keurende dierenarts eens kunnen overkomen, terwijl juist alles is gedaan om dergelijke fouten te voorkomen. Immers uit niets blijkt dat de dierenarts tevens kan worden verweten dat hij diens onderzoek op onzorgvuldige en op in beginsel ondeugdelijke wijze heeft uitgevoerd. Hij heeft gekeurd zoals hij had moeten keuren, maar heeft daarbij iets over het hoofd gezien casu quo vergeten te noteren. De exoneratie is juist bedoeld om bescherming te bieden tegen dit soort missers, die elke keurende dierenarts wel eens kunnen overkomen.

Zijn die dierenartsen toch menselijker dan u dacht! 🐾

Mr. Aukje Kroondijk is advocaat bij Omny De Vries Advocaten in Wolvega. Ze is specialist op het gebied van hippisch recht, agrarisch recht, ondernemingsrecht en economisch strafrecht.

www.omnydevries.nl